

11

LAVRENTII COSTAE
EPISTOLA
AD
THOMAM VALLAVRIVM

ACCEDVNT EPIGRAMMATA GRAECA

STEPHANI GROSSI

LATINA

AMADEI RONCHINI ET LAVRENTII COSTAE

G.S. 33 / 11

AMADEI RONCHINI

EPIGRAMMA.

ADVENA QVI AVSONIAM PERGIS CONTEMNERE NOSTRAM
ELECTIS DVDVM CEV STVDIIS VACVAM,
ALPIBVS EXCVLTAS MODO MVSAS CERNE SVB IPSIS,
PRISCA VIDE VT STVDIIS GLORIA CONSTET IBI:
NAMQVE AGIT AD LATIAS IUVENES VALLAVRIVS VNDAS,
ALLICIT AD FONTES GROSSIVS ARGOLICOS.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΟΣΣΟΥ

ΕΙΣ ΦΙΛΟΘΕΟΝ ΡΟΓΧΙΝΟΝ.

ΕΙ ΟΣΣΟΝ, ΡΟΓΧΙΝΕ, ΣΤ ΚΑΙ ΒΑΛΛΑΥΡΙΟΣ ΕΣΤΟΝ
ΜΟΥΣΑΙΣ ΡΩΜΑΙΚΑΙΣ ΦΙΛΑΤΩ ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ,
ΤΟΣΣΟΝ ΕΓΩ ΜΟΥΣΑΙΣ ΕΛΛΗΣΙΝ ΦΙΛΑΤΟΣ ΕΙΗΝ
ΝΗΜΕΡΤΕΣ ΦΑΙΗΣ Η ΜΑΛΑ ΤΟΤΤΟ ΕΠΟΣ
ΒΑΡΒΑΡΟΝ ΕΙΣ ΝΕΙΚΕΙΟΝΤΑ ΣΚΛΗΡΟΙΣ ΕΠΕΕΣΣΙ
ΙΤΑΛΙΑΝ ΓΑΤΚΕΡΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΗΜΕΤΕΡΗΝ.

AMADEI RONCHINI

IN LAVRENTIVM COSTAM

SPRETA NIMIS SAECLIO, TOTVM IGNORATA PER ORBEM
LINGVA GRAVIS LATII, GLORIA CARA PATRVM,
NVMINIS ACCITV, CVIVS NVNC IVSSA MINISTRAT
TERRICOLIS FRVSTRA, SCANDERE IN ASTRA PARAT:
AT PRIVS VLTOREM TE NACTA EST, COSTA; INIMICOS
VNVS QVI PERSÍ PVNGERE SCIS CALAMO.

LAVRENTII COSTAE

AD AMADEVVM RONCHINVM

NON EGO ROMANAE LINGVAE FVGIENTIS AD ASTRA
VLTOR IN ITALIA, NON EGO, SOLVS ERO.
TV QVOQVE CERTABIS LONGE MELIORIBVS ARMIS,
BARBARIQSVE TVA CONCIDET ICTA MANV.
QVIN ETIAM, PRAVVM SI FORTIVS IMPETIS HOSTEM,
OBSTABIS TANTAE, QVOD REOR IPSE, FVGAE.

LAVRENTIVS COSTA

THOMAE VALLAVRIO

SALVTEM

Tu quoque, VALLAVRI, calamum tractare Quiritum
Acer, et egregiis Allobroga fingere curis,
Haec habeas, quae pauca meum mare proximus, inter
Optatas Beverini umbras vinetaque pango.
Nempe sub auroram, vix parvula garrit hirundo,
Et meat in clausas rimosum mane fenestras,
Ocyus e cubitu me post pia praecipitem do,
Terque manus ambas, ac ter caput abluo totum.
Hinc ego succinctus pagano more, prehendendo
Cum petaso magni fulcrum ramalis acernum,
Ingrediorque viam solus; tamen ut properanti
Saepe Ligus vapidam satyrographus accubet alam.

Sic iuga conscendo perplexis in via plantis
Curarum vacuus, terram dum mollis adustam
Sol quatit, ac parva distendit lampade rimas.
Mox ubi praegrans furit aestus, et omne cicadis
Rusque nemusque sonat, stratus per languida clivi
Pascua, depereo quod scripserat Aulus, et in quo
Robur inest equidem nullis imitabile chartis.
Sunt quibus expensum nostri nunc vapulet aurum
Municipis, quoniam foedatum pulvere crudo
Hoc minime venis aequari posse meracis
Consciscunt Latii: trutina culpatur eadem
Quod brevibus nimium gaudet stilus, et male claudus
Ampullas Helicone legit, sensumque parata
Frangit in antithesi. Tales contemnere sannas
Te iubeo; veteris nam linguae munia calles
Tota, nec angusto scribendi fine coarctas
Ingenium. Faciemne locis tot videris unam
Fortasse? Hic placido se pandunt aequore campi,
Gramina quos circum praedulcis flexus aquarum
Illinit, atque aurae pennis fovet undique sudum.
Ast alibi saevae cautes, et idoneus horret

Lucus apris. Quid enim? valde pugnancia vinclis
Alligat arcanis naturae discolor ordo.
Et quidquam sapio si te dictante magistro,
Ut natura poësis agit, quae rite secundis
Exprimit exemplum luctata coloribus artis.
Magna locuturos igitur delectet hiandis
Vox numeris large, vitroque nitentior ipso
Cultus inauratae redolens epidictica Romae.
Mella fluant, blandos quum quid plorabile vates
Eliquat in nervos, aut pollice ludit adacto
Carmina, quae lyricas valeant sudasse coronas.
Ast alius cui bile tument praecordia, foedos
Qui mores curto violens bene lancinat arcu,
Ire per anfractus gaudet, creberque figuris,
Et rauco varias imitari murmure noxas.
Laudantur primi: non hic, licet inferus, ulli
Displiceat vafro; simplex namque unio partes
Omnigenas decorat, pulchri prope mater et apti.
Non satis ergo meus celebratur ubique rotundo
Didacus ore canens: cluit en Ferruccia proles
Callida Musarum latiali sanguine fessam

Restaurare fibram: late nunc Rossius audit
Atque Senex Thuscus, longumque placendus in aevum
Italiae Ronchinus amor: nec te, Liverani,
Nec, Massi, te fama silet, vir classice nec te,
Vallauri. Nexu vos divite iungier octo
Augusti baccas fateor; sed et ipse nitentes
Impleo iuncturas, quamquam brevis ansula torquis.
Increpet hic aliquis: dignae cur praemia laudis
Auctores maneant? Vel heri cantaveris alter
Proteus ambages, vel crasso in marmore functus
Iampridem sermo tineis fit edacibus esca.
Ungimus, inque vicem laxam praebemus olivo
Pelliculam fratres ex Alpibus usque Pelorum,
Ni fallor, centum; sed portio maxima, quaeso,
Nostratum quanti facit hos? Odere latinam
Ignavi gazam lurcones, et decus altum,
Et dictata gravi felicitis arundine saeculi.
Cogit avara suos Italum gens ferre deuncem
Quos olim, Divum metuens, quincunce probato
Nutrierat loculos: regnat modo syngrapha nummis
Apta remutandis: regnat modo collybus ingens,

Et, quae spem vanam sursum rapit atque deorsum,
Alea, non vilem praeceps abradere censum.
Vesanae quaeruntur opes: gaudete beati,
Inque volutabris Epicuri mergite pulpam.
Nil vetat. Ipse avias sectabor, ut ante, Camenas,
Artificemque traham tinnitu cum mare versum,
Pusio cui dentes barbatulus inferat albos.
Laus est damnari sublesto examine. Sutor
Non ultra caligas, non ultra captus aselli
Coenosos caules, et amaram fluminis ulvam.
Hi norint quantos cantatrix gutture primo
Emeruit plausus, et quanto plebis amore
Ad numeros acuit crissantes improba clunes
Callirhoe. Eiusdem sine nomine parva farinae
Ludicra mirentur, qui forte immanibus arcent
Vindelicum cyathis, et odori chasmate fumi.
Quo magis atque magis te, per sacraria Pindi,
Nunc rogo, VALLAVRI, duces interritus, ultro
Barbariem partis iaculans portentaque libris:
Nonne patet seges ampla tuis? at pulchrior haec est,
Quam cito non vacuae missurus in horrea famae

Collegisse velis. Melioribus annue: vitam
Pange Biamontis, magni cultoris alumne
Maior; et officium, nec non facundia sanos
Ibit ad Italicos fatuorum dedecus ulta.

Beverini Prid. Kal. Sept. an. Christ. cio. 1800. LVIII.

Γρυσσο - Βιτριολι

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΟΣΣΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

ΔΙΔΑΚΟΣ ΒΙΤΡΙΩΛΙΟΣ.

ΩΤΠΤΙΟΣ ΑΘΛΟΣΤΗΝ ΒΑΤΑΒΟΣ ΠΟΙΗΣΕΝ ΛΟΙΔΩΝ,
ΚΑΛΩ ΝΙΚΗΣΑΣ ΧΡΥΣΕ' ΑΕΘΛΑ ΦΕΡΩ'
ΕΞΟΧΑ ΓΑΡ ΜΟΥΣΑΙ ΛΙΓΥΡΗΣ Μ' ΕΠΕΒΗΣΑΝ ΛΟΙΔΗΣ.
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΜΕΤΕΧΩ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΟΣΣΟΣ.

ΠΟΛΛΩΝ ΜΑΨ, ΑΤΑΡ ΟΥ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ, ΑΜΕΤΡΟΛΟΓΟΥΤΩΝ,
ΟΥ ΠΟΛΥΜΤΘΟΣ ΕΓΩΝ, ΟΥΔ' ΑΦΑΜΑΡΤΟΕΠΗΣ.
ΠΑΤΡΑ ΜΕΝ, ΑΛΛΑ ΜΑΛΑ ΛΙΓΕΩΣ, Μ' ΕΔΙΔΑΞΑΝ ΑΕΙΔΕΙΝ
ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΛΛΙΕΠΕΙ ΣΟΦΗ.

GROSSO - VITRINA

ALEXANDRIAE STATIELLORVM
EX OFFICINA LIBRARIA GAZZOTTIANA
ANN. CHRIST. CLQ. IDCCC. LVIII.